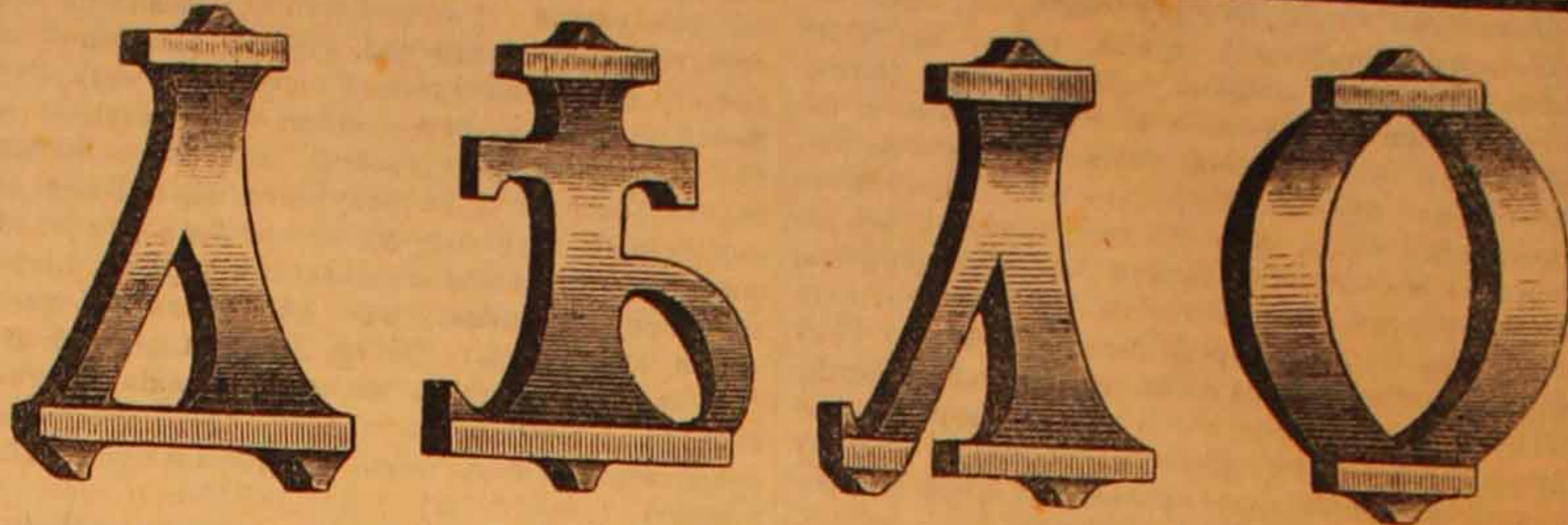

Выходитъ въ Львовѣ ще Вторника, Четверга и Суботы
крѣмъ русскихъ свѣтъ) о 4-ой годъ попола. Литер. додатокъ
Библиотека найзнам. повѣстою" выхдитъ по 2 печат. ар-
кушъ кожного 16-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.
Редакция, администрація и типографія подъ Ч. 44 улицы
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламация вложитъ пересылата
подъ адресомъ: редакция и администрація „Дѣло“ Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не возвращаютъ только на поперекъ в астеро-
жизнь.
Подписокъ число стоитъ 12 кр. в. в.
Огласения принимаются по цѣнѣ 6 кр. в. в. бѣтъ одною
группою печатною.
Рекламация неопечатанъ вѣдѣтъ бѣтъ порта.
Предплату належитъ пересылата ерашко (найдучше
почтоуымъ, переплатомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“
ул. Галицка Ч. 44.

Предплати на „Дѣло“ для Австрійи: для Россіи:
за цѣлѣй рѣкъ . . . 12 ар. за цѣлѣй рѣкъ . . . 12 рубл.
за пѣтъ року . . . 6 ар. за пѣтъ року . . . 6 рубл.
за чвертъ року . . . 3 ар. за чвертъ року . . . 3 рубл.
изъ дод. „Библиотека“: изъ дод. „Библиотека“:
за цѣлѣй рѣкъ . . . 16 ар. за цѣлѣй рѣкъ . . . 16 рубл.
за пѣтъ року . . . 8 ар. за пѣтъ року . . . 8 рубл.
за чвертъ року . . . 4 ар. за чвертъ року . . . 4 рубл.
изъ сумы додатокъ: изъ сумы додатокъ:
за пѣтъ рѣкъ . . . ар. 5— за цѣлѣй рѣкъ . . . 5 рубл.
за пѣтъ року . . . ар. 2-50 за пѣтъ року . . . 2 50кр.
за чвертъ року . . . ар. 1-25
Для Австрійи, вѣдѣтъ Россіи:
за цѣлѣй рѣкъ . . . 15 ар.
за пѣтъ року . . . 7-50 ар.
за чвертъ року . . . 3-75 ар.
изъ дод. „Библиотека“: изъ сумы додатокъ:
за цѣлѣй рѣкъ . . . 19 ар. за цѣлѣй рѣкъ . . . 6 ар.

Два „панславизмы“.

Въ тепершній хвилі свѣдками
многочисленнои борби о „панславизмъ“. Зъ
одной стороны російскій панславистичній газе-
ты вивидкують право проводу въ всякихъ
стремленяхъ панславистичныхъ — правосла-
вній Россіи, а властиво російскій панслави-
стичній партіи съ „Славянскимъ благотвори-
тельнымъ обществомъ“ на чолѣ, — а зъ дру-
гой стороны австрійскій племена славянскій,
преважно католицкій, еманципуются зъ подѣ
того проводу и лутаются до подвиговъ взаимнои
помощи, до славянскихъ торжествъ и т. д. —
въ державныхъ границахъ Австрійи.

Въ нынѣшній хвилі видимымъ „камнемъ
преткновенія“ въ борбѣ о „панславизмъ“ —
россійско-православный и австрійско-католицкій
— есть намѣрене всеславянское торжество
1000-лѣтнего юбилею смерти св. Методія, ко-
тре маѣ дуже величаво обходитися слѣдующого
року въ Велеградѣ на Моравѣ, области спасе-
нной дальности великого славянского учите-
ля и просвѣтителя. Чехи-Мораване заклика-
ють всѣхъ Славянъ до Велеграду ѳдати честь
памяти св. Методія и въ его имя скрѣпитися
въ взаимности славянскій.

Якъ бачимо, торжество въ Велеградѣ не
маѣ и не може мати значеня чисто религій-
ного, — оно муситъ мати такожъ — и то
въ першій рядъ — значеня политичне.
Не дастся заперечити, що оно на руку рим-
скому престолу, але зновъ не треба и того
забувати, що Чехи-Мораване ѳтъ вѣкъ —
католики. Зъ уваги на тоѣ нема оправданой
причины, за-для котрой они могли-бъ зрѣкати
случаю великой манифестації политичной, ко-
тра може имъ принести великій користи: разъ,
зѣ взгляду на ихъ домашню вѣкову борбу о
существованье, борбу на житье и смерть съ
Нѣмцями, а друге, зѣ взгляду на тепершню
хвилю политичной ситуации въ Австрійи.

Россійскій панславистичній газеты высту-
пили дуже завзято противъ намѣреного сла-
вянского торжества въ Велеградѣ. Рѣчь зо-
вѣсьмъ природна, що торжество се не може
бути рѣвнороднымъ для російскихъ пансла-
вистѣвъ анѣ подѣ взглядомъ религійнымъ, анѣ
политичнымъ. Торжество велеградское не под-
ходить анѣ подѣ програму: „одна славянская
вѣра — православна“, анѣ подѣ програму:
„всѣ оры славянскій клонять голову передъ
орломъ пѣвочичи“. И ѳтъ російскій панслави-
сты заявляютъ, що они не узнають торжества
въ Велеградѣ святомъ славянскимъ; що па-
мать св. Методія повинна бути празнована въ
Россіи, де по нынѣ захованъ ненарушенъ Ри-
момъ плоды просвѣтительныхъ подвиговъ св. Ме-
тодія; що православна Россія не возьме участ-
сти въ торжествѣ велеградскомъ, а устроить
собѣ друге торжество въ Россіи.

Разумѣся, що тій резони російскихъ
панславистѣвъ не могли перекопати Чехѣвъ-
Моравянъ и спонукати ихъ до пошехана на-
мѣреного торжества. Ческо-моравская праса
застереглася передъ всѣмъ супротивъ тону,
якимъ промовляютъ до повнолѣтнего народу
органы російскихъ панславистѣвъ, а потому
ѳтъ ѳтъ на всѣ замѣты. „Мы маємо право
почити торжествомъ религійнымъ своего
просвѣтителя духовного. Епископы нашъ ка-
толицкій не зможуть брати участи въ рели-
гійномъ торжествѣ въ православной Россіи.
Противъ окремого торжества православно-цер-
ковного мы не маємо нѣякого замѣты, про-
тивно, се буде на звеличанье первѣстного на-
шого и въ загаль славянского просвѣтителя.
Однакожъ прикро намъ дуже, що російскій
панслависты не хотятъ порозумѣти нашой на-
ціонально-политичной и въ загаль австрійско-
славянской стороны того торжества и ѳтка-
зуются взяти участь въ тѣй именно его поло-
винѣ“. Органъ же Ригера „Рокрокъ“ запро-
шуе православныхъ Россіянъ, чтобы въ поли-
тичній части торжества велеградского взяли

таки участь, — чого, здаѣсь, они не послу-
хають.

Рѣвночасно коли на загальномъ зборѣ
„Славянского благотворительного общества“
въ Петербургѣ Ламанскій выступавъ противъ
т. зв. „австрійского панславизму“, а закли-
вая Славянъ до „панславизму російского“,
— проводникъ Чехѣвъ дръ Ригеръ въ звѣ-
стномъ своѣмъ ѳтчитѣ о ѳтносилахъ Чехѣвъ
до Мадарѣвъ ѳтрицався въ имени Чехѣвъ
„россійского панславизму“, — той самъ Ри-
геръ, що въ 1867 роцѣ вздвигъ на ѳтногра-
фичну выставу до Москвы, — хочъ — нѣ-
где правды ѳтъ — сказавъ ѳтъ тогда рос-
сійскимъ панславистамъ памятей слова: „На
що малі дзвоны перелавати въ одинъ великій
дзвонъ? Больше звукѣвъ — больше гармо-
ни“. Нынѣ, якъ зъ одной стороны російскій
панслависты не хотятъ признати той правды
у себе дома и тымъ только шкѣдять Россіи
въ опіиіи всѣхъ славянскихъ народностей,
котрѣ зовѣсьмъ природно бажають розвою сво-
ей національной самостѣйной индивидуаль-
ности, — такъ зъ другой стороны нынѣшне
внутришно-политичне положенье Славянъ въ
Австрійи зпелованъ ихъ въ власномъ интересѣ,
подѣ загрозою великихъ стратъ моральныхъ и
матеріальныхъ працювати на руку т. зв. „ав-
стрійского панславизму“, котрый посягаѣ на
балканскій пѣвостровъ — и котрый рѣвно-
часно есть водою на млынъ католицкой цер-
кви и римского престола.

Стыкаются два сильныя „панславизмы“,
руководженъ двома великими силами. Котрый
возьме верхъ, або котрый зможѣ повелитися
большими успѣхами въ близкой будущности?

Русины, роздѣленъ нынѣ политичными
границами мѣжь обѣ интересованъ въ томъ
дѣлѣ державы; Русины, другій по величинѣ
народъ славянскій, не можуть рѣвнодушно
глядѣти на стыкающа-ся нынѣ два великія рухи.
Недавно высказали мы наше становище су-
противъ тыхъ рухѣвъ въ обширной розправѣ
„Новый дороги“. Мы горячо бажаємо взаимной
любви и единости Славянъ, бо бачимо грозу
спѣльного всѣмъ врага, — а сожалѣємо надѣ
безумною гегемонію, а то и насиліемъ брата
надѣ братомъ, народа надѣ народомъ... Поки
такой станъ въ Славянщинѣ буде тревати, —
дѣти, якъ се зовѣсьмъ природно, будутъ кори-
статися посторонній силы, славянскими руками
каштанъ зъ жару вынимати... Поки-що не
здѣбый порозумѣти того нѣ заслѣпленый шлях-
тель Ляхъ, нѣ самолюбный панславистъ Ве-
ликороссъ... „Вѣрво въ разумъ людскій“ —
сказавъ недавно одинъ нашъ писатель. И мы
вѣриво въ него и надѣвемось, що для Славянъ
близится хвиля опаматаня. Кобы только скоро,
якъ найкорше!...

Дрѣбнички краеві.

III. Пѣсковій пустары и лѣсы громадскій.
Залѣсененье пѣсковыхъ пустарѣвъ, особливо
въ деякихъ вѣхѣднѣхъ повѣтахъ нашего краю
ѳтъ давна вже занимаѣтъ увагу нашихъ авто-
номичныхъ и политичныхъ урядѣвъ. Нѣщо ѳтъ
кавати, справа се важна, тымъ важнѣйша, що
пѣсковій пустары въ середній части нашего
краю (повѣты жовковскій, равскій, вѣрѣвскій,
колыбушѣвскій, мѣлещкій, рѣшовскій и др.)
выносятъ колька тысячъ моргѣвъ, дальше, що
тѣ пѣсковій пустары въ природы своѣи и не
находячи нѣякой сильной запоры мзють тен-
денцію розширатися, засыпуючи и обезплодню-
ючи еусѣдній поля, такъ що залѣсененье ихъ мо-
гло-бъ мати якъ найкористнѣйшій впливъ и
на плодороднѣть тыхъ еусѣднихъ полѣ и на
климатъ цѣлого краю. Та ба, на поперекъ той
благи цѣли стаютъ деякія вѣсѣмъ не мало-
важныя ѳставины, породженъ нашою недавною
исторію и тепершними административными
порядками.
Звѣстна рѣчь, якъ перевелись у насъ

бѣчисленній справы сервитутовъ; яко эквива-
лентъ сервитутовъ лѣсовыхъ громады въ пе-
реважній бѣльшости подѣставляли або грошѣ
або — тамъ де се було можна вробити — и-
менно тѣ пустары пѣсковій. Правда, гѣрнѣй
громады подѣставляли и лѣсы, и то декуды на-
вѣтъ значній куснѣ лѣсовъ, особливо тамъ, де
цѣна того лѣса за-для его неприступности была
дуже мала. Драстичный примѣръ мали мы на
Веглинѣ, де показалося возможнымъ купленье
на публичной лицитації 219 моргѣвъ громад-
ского лѣса за 60 кр. Громады подѣбрѣскій подѣ-
ставляли лѣсовъ далеко вже менше, декуды по
просту макроскопійной кусники, — але за то
неужитки, пустары пѣсковій, болота и тому
подобна благодать вся опинилася въ щасливѣмъ
посѣданю будь-то хлопѣвъ, будь громадъ. Зна-
чится, всѣ тепершній заходы меліоратійной
повиннѣ-бы въ головній части мати дѣло по-
передъ всею съ громадами и хлопцами, и спра-
вдѣ, спеціально справа залѣсеня пѣсковыхъ
пустарѣвъ головно съ ними ѳтъ маѣ дѣло. Якъ
идѣ те дѣло, съ якимъ тактомъ умѣють вести
его нашъ власти, — се показуѣ найдѣше то-
рѣчный случай съ громадою Яворова, де треба
було ажъ силою оружя накидувати громадѣ
добрѣдѣйства амеліоратійной. Правда, у нашихъ
ѳрархѣвъ еусѣдальныхъ есть подѣ рукою гото-
вый ковелъ жертвенный, на котрого въ каж-
домъ разѣ дуже выгѣдно можна вложити вину
историчныхъ и тепершнихъ грѣхѣвъ самои
ѳрархіи; тымъ ковеломъ суть здавна вѣѣтнѣй
„niegodziwe żywioly agitacyjne“. Та только жалъ,
що сей терминъ не то, що нѣчого не выснаѣ
але противно, заслонюѣ властивый выгладъ
рѣчи. А выгладъ сей представляѣсь далеко не
такъ идиллично, якъ-бы се въ медовыхъ слѣвѣ
польскихъ газетъ можна було судити. Дѣло
стоитъ такъ, що, що бѣ могло бути розпочате
залѣсенюванье, громада муситъ вложити декла-
рацію, що „згоджуѣсь на залѣсененье, достар-
чять бѣсплатно саль робучихъ, вывначить
свой грунтъ подѣ шкѣлки и даѣть матеріалъ
на огорожу, о колько станъ лѣсовъ громад-
скихъ на те позволяѣ. Дѣ пустары пѣсковій не
суть власностю громады, але поединконыхъ
людей, тамъ громада поперѣдъ всею повинна
набути ихъ на свою громадску власнѣсть. Об-
шары двѣрскій повиннѣ причинюватися до того
дѣла бѣсплатнымъ достарчуваньемъ хворосту
и галузѣ“. Все те нехай-бы такъ и було, хочъ
и ту, здаѣсь намъ, фондъ краевый и фондъ
державный повиннѣ-бы троха значнѣйшій по-
носити выдатки, нѣжъ се въ повышстой декла-
рації выпадаѣ, ѳслая котрой на ихъ удѣлъ
высало-бы только достарченье насѣннѣ та удѣр-
жуванье въ мѣсци залѣсенюванѣмъ ѳахового
лѣсника для управы роботами. Звѣстно, що
навѣтъ се послѣдня рубрика швидше чи по-
внѣйше, а властиво такъ ѳтъ самого початку
спаде такожъ на громады, такъ що допустити
можно, що дѣло се, для краю весьма пожи-
точне, може для поединконыхъ громадъ стати
крайно утяжливимъ, а навѣтъ руйнующимъ,
особливо при арбитральномъ и канцелярійномъ
веденю тыхъ справъ, якъ то се у насъ завѣдѣ-
гды практикуѣсь. Але важнѣйшою перешкодою
есть те, що многі громады, поученъ сумнымъ
досѣдкомъ, противляѣсь залѣсенюваню пѣскови-
тиць для того, бо властители обшарѣвъ двѣр-
скихъ, опираючися на буквѣ декретѣвъ въ
справахъ сервитутовыхъ, ѳслая котрыхъ весь
лѣсъ належитъ до обшару двѣрского, простя-
гають руку на кожду частку громадского
грунту, котра сякъ чи такъ одержитъ подобу
лѣса. Намъ самымъ вѣѣтнѣй подобного рода
случаѣ въ Скварѣвѣ, жовковского повѣта и
звѣстно намъ такожъ, що въ Яворѣвѣ голов-
нымъ мотивомъ „бунту“ було не ѳтъ инше,
якъ та ѳбава, що „мы лѣсъ розведемо, а паны
его ѳпѣсла заберутъ“.

ваговнѣ ще раны. И такъ читаємо въ „Слав.“
ч. 272, що выдѣлъ краевый справдѣ вадужѣ
„завернути якъ найпильнѣйшу увагу на лѣсы
громадскій“. Въ якій способѣ ѳтъ ними зай-
мѣся, того ще на певно не знати, але слова
компетентной кореспондента дають досытъ ши-
роке поле до домыслѣвъ, оправдующихъ въ
значной части ѳбавы нашихъ громадъ. „Го-
сподарка въ тыхъ лѣсахъ — пише ко-
респондентъ „Слав.“ — есть такъ нера-
ціональна, а по части навѣтъ легко-
душна, що се навѣтъ бѣзъ окремыхъ
дослѣдѣвъ спеціальныхъ можна
приняти за ѳдѣставу до ѳтповѣдной
интервенції“. Се значить, що выдѣлъ
краевый а рѣгѣи перекопанный о томъ, що на-
шѣ громады не вмѣють съ лѣсомъ обходитися,
и не вѣжаѣ навѣтъ потрібнымъ того переко-
пання справдужвати дослѣдами. Очеvidно, що
въ того перекопання выплываѣ конечнѣсть —
уеунути лихо черезъ ѳтповѣдну интервенцію,
— а интервенція, звѣстно, буде така, що на-
шѣ громады ѳтберѣсь зарядъ громадскихъ лѣсовъ,
такъ якъ въ плянѣ есть ѳтобрати имъ зарядъ
громадскихъ касъ. Чого то мы ще дожывемо?...

IV. Галиций школы рѣльничій.

Мы не хочемо ту широко ровводитися о
галицкихъ школахъ рѣльничихъ, о ихъ пожи-
точности и будущинѣ, — про се у насъ колька
муситъ ѳйти обширна бесѣда. Ту только скон-
статуемо те, що ѳтъ усеѣ свѣдомъ дѣла подно-
сать, що така якъ теперь суть, тѣ школы
вовѣсьмъ не ѳтповѣдають потребамъ нашего
краю, бо не выховуютъ рѣльничѣвъ, котрѣ
вмѣли-бъ самостѣйно и съ хѣсною вести дрѣб-
не або ѳтъ среднѣ рѣльне господарство. Для сѣи
дѣли у насъ досѣ вѣсѣмъ нѣчого ще не вроб-
лено. За то досѣ що року соймъ назначауѣвъ
по 1500 ар. на стипендію для „rolskich pozniow“
академіи рѣльничой въ Вѣднѣ, де выховуются
вовѣсьмъ уже не рѣльники, але теоретико-агро-
номы на чисто заграничну моду. И сего року
соймъ ухваливъ ту суму, але особною ухва-
лою завѣсавъ выдѣлъ краевый, щобъ повер-
нувъ си на вѣсѣмъ вину дорогу, а именно
на стипендію для двоухъ найспособнѣйшихъ а-
битурантѣвъ школы рѣльничой въ Дублянѣхъ,
котрѣ-бъ допознивиши за тѣ грошѣ свои сту-
дія за границю, могли-бъ ѳпѣсла ѳняти по-
сады учительскій при школахъ рѣльничихъ въ
Галичинѣ. О стипендіи тѣ компетували три
кандидаты, мѣжь котрыма два Поляки въ
Конгрессѣвкѣ, а одинъ Русинъ. Разумѣсь, що
стипендію ѳстали Поляки, а Русинѣвое поданье
ѳтकिनѣво за-для якыхъ формальностей. Повто-
ряѣсь ту та сама стара исторія, якъ и на мно-
гихъ иншихъ поляхъ нашего еусѣдального и
политичного житя, що де до одной цѣли зма-
гаѣ Русинъ и якій-небудѣ „von Draussen“, чи
то въ Вѣднѣ чи въ Варшавѣ, — тамъ все Ру-
синъ муситъ ѳстатися на бѣбахъ, хочъ-бы бувъ
и способнѣйшій и пильнѣйшій ѳтъ чужинца.
Впрѣчьмъ и о тѣй цѣквѣвой исторіи мы на-
дѣвемось по ѳбѣраню докладнѣйшихъ информа-
цій поговорити троха ширше.
И ще одинъ цѣквѣвой фактъ въ томъ-жѣ
галуви. Якъ звѣстно, передъ двома роками ѳ-
сновано у Львовѣ школу ветеринаріи, до ко-
трои старанося завабати стипендіями и шу-
мными ѳбѣднѣками якъ наибѣльше число мо-
лодежи. Соймъ давѣтъ що року на запомоги
для ученикѣвъ той школы 500 ар. И справдѣ,
молодѣжь почала горнутися до неѣ, почувавчи
потребу якогѣсь реального ванятя. Але швидко
почало показуватися, що шумнѣй ѳбѣднѣки
крѣмъ шуму не мала въ собѣ нѣчого, що для
уѣднѣченыхъ ветеринарѣвъ въ нашѣмъ краю
ще не вродилося доволѣт посадѣ, — и ось сего
року соймъ вправдѣ такожъ ще ухваливъ 500
ар., але съ застереженьемъ, що квота та ро-
дана буде мѣжь давнѣйшихъ стипендистѣвъ
васлужующихъ на подмогу, а новѣ стипендіи
не будутъ уже надаванъ, „бо ѳреквенція
въ львѣвскѣй школѣ ветеринаріи

есть уже и так численнейша, и възъ сего потреба вымагае." Отсе радеть!

Наші кривды въ школахъ. (Постоянна рубрика).

Зъ Комарна пишутъ намъ :

Ще не окончила наша громада 13 лѣтнего процессу о „мешне“ съ латинскою парохією, — ажъ тутъ приходитъ и другій, и то конечный.

Передъ кѣлькома лѣтами збудувала наша громада кровавымъ своимъ грошемъ величавый будынокъ школьный, въ котромъ рѣкъ-рѣчно мѣстится 300—350 дѣтей, а кромѣ того лишаются ще незаняті комнаты. Але наше мѣщанство, якъ то звычайно бувае, готово лишь дати грошѣ, а що дальше буде, о те нѣхто не пытаеся. Наше мѣсто не то переважно, але й чото руске. Кѣлько родивъ латиникѣвъ и троха зайшлихъ сурдатовцѣвъ польскихъ губитого мѣжъ рускимъ мѣщанствомъ, — тожъ и школа наша збудувана грошемъ нашего руского мѣщанства и до неи учащакотъ переважно руски дѣти, такъ, що ледви 1/4 часть дѣтей иншихъ народностей. А мимо всего того нашъ „браща“ зъумѣли такъ заманипуловати, що нашу школу запирали въ табули яко іасііск-у не яко власнотъ громадску, а съ нею и поле руского дяка въ вартости 2000 зр.

Въ школѣ, разумѣея все иде по польски: языкъ выкладовый польскій, польского языка яко предмету учатъ по 7 годнѣ, а руского лишь по 2 години тыжднево.

Але на томъ ще не конецъ. Дотеперѣшный председатель мѣщевой рады школьной и председатель „miejskiej czytelnі“ — почмайстеръ п. Коваржикъ усадовивъ въ що найкрасѣйшій и найвыгоднѣйшій комнатѣ нашої школы — свою „czytelnію“, де сходатся паны та деяки ихъ поплечники. Громада потребуе комнаты на урядъ громадскій, а не мае права выкурити зѣдѣткъ „czytelnію“, — впрѣчѣмъ комнату тую можна-бъ ужити и на розширенъе школы, а то минушого року 130 дѣтей мусѣло душиться въ одной комнатѣ. П. Коваржикъ впрѣчѣмъ дже намъ спирѣе; за его предѣдательство дѣти дѣтовали на нагороду палытоты книжочки „wydawnictwa“ и „moytwenniku“ о. Вобровича...

Наші мѣщане опбзналися на той царости и на сей рѣкъ выбрали собѣ мѣщеву раду школьну зъ мѣщанъ Русинѣвъ и то що найрозумнѣйшихъ и наибѣльше заслуженыхъ людей, котры тѣшатся загалноу повагою не лишь у Русинѣвъ, але и у иншихъ народностей. Въ складѣ новой рады школьной увойшли чл. мѣщане: Михайло Кѣсъ, Михайло Прухницкій, Гаврило Пеленскій, а яко заступники: Михайло Пеленскій и Шпрингеръ (Нѣмецъ).

Панамъ мѣщанамъ Комарнянскимъ честь и слава, що при выборѣ рады школьной не далися вже стероризувати польскимъ панамъ и капотовымъ та сурдатовымъ перекинчакамъ, а выбрали радными своихъ людей, господарѣвъ, котрымъ добро громады лежить на серци. Держѣтъ же ся, панове мѣщане и на будуще крѣпко при вѣсѣхъ выборахъ, а не будете мати неспотрѣбныхъ выдаткѣвъ и будете собѣ господарями въ овоѣй хатѣ!

При сѣмъ случакѣ звертаемо увагу такожъ нашихъ сусѣднихъ громадъ: Грѣмна и Березца, чтобы не далися побѣити пленишотентови паньскихъ дѣбрь, п. Ноелеви, котрый все обѣцае, що причиняетъ до будовы школы, чтобы тѣлько школа была польска. Жаль, що громада Грѣмно не пѣзнаеся на томъ, за те громада Березецъ съ оновымъ давнымъ приходникомъ, о. Стецевымъ, porozумѣла, о що тутъ ходитъ...

Депутация галицка въ Пештѣ.

Депутация галицка въ справѣ регуляциі рѣкъ подъ проводомъ маршалка краевого дра Зыбликевича була вчера о першій годинѣ по полудни на авдѣнциі у цѣсаря. Маршалокъ промовивъ до цѣсаря слѣдующими словами: „Ваше Величество! О сколько тяжкимъ было нещастье, яке постигло Галичану въ причини сегорѣчной повени, о стѣлько глубоко були тронуті жители нашего краю дѣйстно отцѣвскою опѣскою, яку Ваше В. звалили вселаскавѣйше оказати въ сѣмъ нещастію. Ваше Вел. звалили насмотрити потерпѣвшихъ такъ зъ власной шкатулы якъ и зъ касы державной. Богато глубше однакожъ нѣжъ материальну помощь почувъ нашъ край вселаскавѣйшу участь Вашего Вел. въ нашѣмъ важкѣйшомъ положенію и великодушну готовѣсть, съ якою Ваше Вел. звалили посѣпшати съ помощію. Соймъ галицкій не мѣгъ того перенести на собѣ, чтобы не высказати чувства жителей въ краю. Приходило суды въ его припорученя, чтобы зложити передъ престоломъ Вашего Вел. найглубшу и найгорячѣйшу подѣву. Въ цѣли

забезпечени краю на будучнѣсть противъ подобныхъ нещастій, котры, жаль, що часто повторяются въ нашѣмъ краю, Соймъ галицкій поставивъ внесеню о систематичномъ и загалномъ урегульованію рѣкъ; але хочъ и якъ великими були-бы жертвы, котры готовѣ-бы принести, салы краю не выстарчаютъ на доконанье сего великой задачи. Помѣчь державы и инициатива правительства Вашего Вел. есть конечно въ сѣмъ предпринято. Сѣмѣмо тому предложити найдданнѣйшу просьбу, чтобы Ваше Вел. звалили и въ сѣмъ напрямѣ вселаскавѣйше дати оказати милость нашему тяжко потерпѣвшому краеву. Съ сердцемъ, перенатымъ найвысшю радостію, користавмо зъ сѣи способності, чтобы зложити увѣренію о непохитной вѣрности и преданности нашего краю для Вашего Вел. и Выс. Дому пануючюго.“

Цѣсарь отвѣдаючи на сю промову отказавъ, що перше повѣдомленье о нещастію, яке стрѣтало Галичану, тронуло его до глубины и что принявъ его съ наибѣльшимъ жалемъ. Е. Величество выдавъ заразъ отвѣднѣй розпорядженя. Цѣсарь заявилъ дальше, що и соймѣи принадлежатъ привнатье за поробленій розпорядженя въ цѣли улещеня нужды потерпѣвшимъ отъ повени, не менше также и за те, що займився справою урегульованя рѣкъ. На послѣдокъ цѣсарь заявилъ, що правительство мае внести до рады державной отвѣднѣй предложена и сказавъ, что съ радостію пріймае до вѣдомости заявленые вѣрности и преданности для Выс. пануючюго Дому.

На послѣдокъ отбувъ цѣсарь серкль розговорюючи съ членами депутации, именно съ маршалкомъ о дѣяльности сойму краевого, по чѣмъ депутация выйшла въ апартаментѣвъ цѣсарскихъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(По поводу поголовска о коронациі цѣсаря на чешского короля) помѣстивъ органъ Молодо-Чеховъ „Narodni Listy“ статью, въ котрой застановилася надъ тымъ, яку присягу мавъ-бы зложити чешскій король. Дотеперъ, пишутъ „Narodni Listy“, складала чешскій король присягу коронациі на отрубній права чешского королевства на его власну краеву конституцию и друга присягу навѣтъ не може бути зложена. „Nar. L.“ называютъ нерозумноу гадку, що король чешскій мавъ-бы присягати при своей коронациі на основній законъ державной краѣвъ репрезентованныхъ въ радѣ державной и заявляють, что хто хоче серьезно говорити о коронациі, мусѣвъ-бы перше говорити о ревизиі австрійской конституциі и о конституциіной угодѣ краѣвъ чешской короны съ другими неугорокскими краями. Въ виду того треба бы скликати чешскій соймъ и узнати цѣлѣсть и нероздѣльнѣсть чешской короны, а на той основѣ зложити взаимній права и обязанности Чехія до другихъ краѣвъ Долитаній. На такую же чешскимъ народомъ а королевемъ уложено конституцию, котра, разумѣея, мусѣла-бы змѣнати грудневу конституцию зложити цѣсарь присягу, а безъ зновленя узаныхъ правъ чешского королевства не можна думать про коронацию.

(Генеральна дебата надъ предложениемъ бюджетовымъ въ угорскѣмъ соймѣ.) Першій день дебаты бюджетовой минуе спокойно. Кромѣ Сенткирала, що розпочавъ дискусию и обговорюючи справу угодову, жадавъ утвореня самостоятельного угорского войска, говоривъ гр. Евгений Зичъ за, а Горанкой противъ предложеному бюджетовому, а послея того забравъ голосъ министеръ скарбу гр. Саларій. Онъ полемизувавъ съ попередними бесѣдниками и доказувавъ, что прелиминаръ опираеся на реальныхъ даныхъ и что ситуация финансова значно полѣпшлася. Польшнене поступле систематично: зъ одной стороны зростають жерела доходу, зъ другой-же стороны зменшаються инвестиции. По министр скарбу говорилъ бар. Андраеанскій противъ бюджета и критикувавъ предложенье зъ становища партиі антиомятской. — Въ дальшій дискусиі забравъ голосъ президентъ министрѣвъ Тисса. Онъ заявилъ, что не хоче полемизувати съ тымъ, що черчатъ полѣпшенію стану рѣчей и представляютъ будучнѣсть въ черныхъ краскахъ, бо свѣтъ судить о ставѣ финансовѣвъ Угорщины не послея тыхъ черныхъ образѣвъ, но на основѣ реальныхъ циферъ. Що до союза цѣлого съ Австрією, то министр не може выявити своихъ поглядѣвъ, выражае однакожъ переконанье, що при певномъ уваженію спѣльныхъ интересовъ звязъ цѣлова була-бы о много користнѣйшою для Угорщины, якъ отрубній цѣловый округъ. По думцѣ министра не належитъ интересовъ хлѣборобства подчиняти интересамъ промыслу, но одинъ и другой однаково трактувати. Кто думаетъ, что въ теперѣшній экономичной кризѣ отрубна территория цѣлова була-бы найкористнѣйша, забувае о томъ, что наколи Угорщина обязатитъ австрійской продукты, то Австрія зъумѣе се зрѣити и съ угорскими. — Звертаючися оттакъ до бесѣды пос. Горанского заявилъ Тисса, що онъ не есть прихильникомъ политикы насилия, но жадае средствъ выемковыхъ на то, чтобы убити зло въ самомъ зарѣдѣ, а сямъ зломъ уважае онъ національній и конфессійній агитация.

(Предложенье правительства о реформѣ угорской высшней палаты) улягло въ комисію лишь незначнымъ модификациамъ; принципиальнѣ

его постановы приняла комисію въ цѣлости. Поля информаций „Pester Lloyd a“ рѣшилося правительство поставити сей проектъ въ першій подвѣній отѣвъ на дневній порядкъ сойму. — Деяки угорскіе газеты донесли буля недавно, что противъ проектѣи готоватся именно въ высшій палатѣ оппозициі, а въ виду того мавъ Тисса для забезпеченя ходу сему же проекту войти въ переговоры съ епископомъ Шляхомъ. „Pest. Lloyd“ дементуе однакожъ воѣ тѣ вѣсти рѣвно-жъ якъ и вѣст, будто-бы гр. Юліи Андрассій стоявъ въ палатѣ панѣвъ на чѣлѣ оппозициі противъ сему-жъ проекту и завѣряе, что предложенье правительства буде безъ принципиальныхъ змѣнъ приняте.

(Реформа организациі артилеріи.) „Presse“ довѣдуея, что незабавомъ оголошена буде въ вѣстнику розпорядженъ для арміи (Armeeverordnungsblatt) нова организациі артилеріи, поѣля котрой въ каждѣмъ округѣ корпусномъ маотъ бути воѣ отѣлы артилеріи полевой и крѣпостной отѣданъ подѣ команду артилерійской бригады. Выемки становити будутъ лишь 15 корпусъ арміи и команда войска въ Задарѣ, де задержанъ будутъ дотеперѣшній директоръ артилеріи, позаякъ размѣщенъ въ Далматіи а взглядно, въ окупованныхъ краяхъ отѣлы артилеріи за слабѣ, чтобы утворити самостоянну бригаду артилерійску. Командантами артилерійскихъ бригадъ будутъ въ половинѣ генералы, а въ половинѣ полковники, директорами же артилеріи въ Задарѣ и Серавѣ будутъ якъ дотеперъ подполковникы. — Для 9 важнѣйшихъ крѣпостей — межъ нами для Перемышля и Кракова системизовано 4 полковникѣвъ, 4 подполковникѣвъ и одного майора. яко самостоятельными директорѣвъ артилеріи. — Реорганизациі артилеріи обѣмае межъ прочими утворенье одного нового полку артилеріи корпусной и збольшенне самостоятельныхъ тяжкихъ батерій девизійныхъ до числа 28, а се потягне за собою съ одной стороны перемѣщенье жовнѣровъ, коней и матеріалу, зъ другой-же стороны открывае для офицѣровъ той бригады великій авансъ.

(Предложенье бюджетовое въ Австріи на рѣкъ 1885.) Въ палатѣ посольской рады державной предложивъ министръ скарбу прелиминаръ бюджету на рѣкъ 1885. Загалній выдатки выносятся 519,893.166 зр.; покрытие ихъ репрезентуе суму 504,816.961 зр., а недобрѣ суму 15,076.205 зр. Въ порѣвнанію съ минувшимъ рокомъ есть цифра недобрѣ менша о 25,287.469 зр. По отшибненію выдаткѣвъ на будовы желѣзницъ и инсталляциі означила комисіа бюджетова властивый дефицитъ въ р. 1884 на 5 миліонѣвъ, а коли давитъся на бюджетъ сегорѣчний зъ той самой точки и коли роззирава бюджетова буде веогися въ томъ самомъ дуѣвъ якъ торѣкъ, то зъ титулу инвестиций отшибнея 13,729.172, а дефицитъ вынесе 1,347.033 зр.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Загранична политика Россіи почнае знову звертати на себе увагу Европы. Двѣ точки суть головны, на котрыхъ Россія починае теперь чимъ разъ больше развивати свою дѣяльність именно въ ханатѣ Хива въ Азіи и на балканскомъ пѣвостровѣ. И треба признати, что дѣяльність тая ведеся зручно зѣ стороны Россіи, бо коли недасть нѣчого позыскати на балканскѣмъ пѣвостровѣ, то всежъ можна мати компензату на далекомъ восходѣ въ Азіи. Се давна и добре звѣстна тактика російской политики. Недавно доносили мы, что Россіи удалось позыскати отъ Туреччины призволене перевозити черезъ Дарданеллѣ свои войска до Азіи. Досп було все добре и всюди спокой; теперь же, коли угода вже готова, російска политика загранична мае новый матеріалъ до недоволеня. Сямъ разомъ суть македонскій Болгаре, котрыхъ магометане подѣ покровительствомъ турецкихъ урядникѣвъ отращо переслѣдуютъ. Въ однихъ писемѣ зъ Петербурга до „Pol. Corr.“ кажеся „что послея публичной думки, котру подѣляютъ такожъ и верховодячій кругъ въ Россіи, настала пора для европейскихъ державъ оповнати своей обязанности и завести змѣну положеня въ Македоніи, бо прецѣ европейской державы були тыми, что берлинскимъ трактатомъ назначили теперѣшній отношеня Македоніи до Туреччины. Сю акцію, до котрой европейскій державы выдѣтоя управленными, можна лишь тогда уважати за законну и оправедливу, коли державы рѣвночасно зъобвужатся взяти на себе защиту християн, оставшихся подѣ турецкой властею и не знаходятъ подѣ нею достаточного безпеченства“. — Такъ отже представляея найновѣйша дѣяльність російской политикы заграничною на балканскомъ пѣвостровѣ; погалнѣннѣ, что дѣеся знову въ Хивѣ. Англія слѣдитъ тамъ пыльно за каждымъ рухомъ Россіи и дае отъ чау до чау вглянути въ дѣянія ей тамъ-же трохи глубше. Осъ що пише Вэмбери до „Times“ о отношеняхъ Россіи до Хивы. „Россія — пише онъ — стараеся воѣми силами, чтобы довести Хиву до анархіи, котра-бы оттакъ дала бы возможность и причину до ея анексіи. Однѣмъ подорожникомъ, что переѣздавъ черезъ Хиву и бувъ въ гостинѣ у Хана, представле дуже оумне теперѣшнее положенье сего краю. Хива виана Россіи, якъ звѣстно, цѣвтретя миліона рублѣвъ отшкодованя за войну въ 1873 р. и мала сплачувати ей рѣчными ратами по 200.000 руб. Сахратъ однакожъ она не въ силѣ сплачувати. Торговля и промыслъ всевѣтъ тамъ подупала, бо край златый російскими товарами, черезъ що его сила податкова всевѣтъ подупала. Коли сей подорожникъ, якъ то есть звычайно, представъ Ханови подарники, сей отказавъ ему простаудно, что не въ силѣ отплатитисъ ему такожъ подарунками, „бо Россія — сказавъ онъ — забирае менѣ посѣднѣй грѣшь, а коли такъ дальше поѣде, то на-

вѣтъ не знаю зъ чего буду жити“. Ханъ намѣряе теперь ѣхати до Европы, чтобы полнати европейской цивилизациі и задла сего якъ и задла народъ, черезъ що есть дже великіе податки на отже дже можливымъ, що незадолго прійде до году до занята краю. Уже теперь російскій губернаторъ въ Петро-Александровску обходится съ ханомъ дже негнѣвною.

Франція. Француска палата послѣвъ откинула для 1 с. м. по бесѣдѣ министра послѣвъ отграничныхъ внесеню Ашарда, поѣля котрого мавъ-бы бути внесенъ доживнейній сенаторъ. Пронѣмъ 234 членѣвъ палаты. Замѣтити треба, что противъ сего внесеню голоуовало 263, а за внесенюмъ 234 членѣвъ палаты. Замѣтити треба, что тисты и много монархистѣвъ также бонапаркѣи зъ сѣбѣ отзначились тактомъ въ справѣхъ дражливыхъ, мочучихъ нарушати повагу сенату. — Послея парижской дешы до „Nat. Zig.“ поставителя въ Хивѣхъ успокоичи отъ своего предѣзасея, что мимо донесеня англійскихъ вѣдомостей, и францускихъ журналѣвъ, правительство хивѣске навязало непосредей переговоры съ Патеншадъ вѣсть, что посредничтво Англіи въ Хивѣхъ зовѣмъ стало теперь безпредметовымъ. — Донесеня газетъ заграничныхъ о кризѣ министрѣмае уступити а подавъ-бы лишь въ такомъ случаю до диміи, наколи-бы палата выразно заявила, что онъ не мае у неа довѣря. — Тетрѣ гинту рѣвночасно заведеню протекторату Великои Британіи надъ Хивѣмъ.

Италія. Дня 28 н. ст. надолоста зѣставъ откритый италійскій парламентъ. Найважнѣйшими справами, якъ въ парламентѣ маотъ розбиратся суть сирава угоды что до желѣзницъ и реформа управы громадской и провинциальной. Борба въ справѣ угоды желѣзничной вже розпочалася и потревае ще, якъ зѣдася, доиетъ довго. Тымчасомъ италійскій журналы занимаются сиравою дефиници выказаного въ бюджетѣ за рѣкъ 1884/5. Дефицитъ сей выносятся не больше якъ 34 миліоны. Найблизшою причиною его сталося знесеню податку отъ мыла, котрый уставъ съ днѣмъ 1 сѣчня с. р. Сираву африканскихъ колоній хоче Италія выкористати по своему и стараеся забезпечити собѣ отавоизше на пѣвнѣчныхъ побережахъ Африки надъ моремъ середземнымъ, именно въ Триполиѣ. Въ сѣй цѣли якъ и въ цѣли позысканя певного значеня въ Египтѣ супротивъ Франциі розпочала Италія переговоры съ Англією, котрыхъ наслѣдокъ есть, что Италія постановила, а може и заняла побережье мѣсто Зуля въ Суданѣ на полудне отъ Масуа надъ затокою Енолея, зъ отки Англія своего часу розпочала була походъ противъ абессинского короля Теодора. Для забезпеченя сего мѣста треба бы се заняти и островы передъ нимъ лежачіи. До сего мѣста присвоены собѣ такожъ въ Франциі певне право. Англійскій губернаторъ въ Аденѣ заштытъ бувъ недавно италійского консула чому Италія не стараеся заняти побережа Сомали и заявилъ заравомъ, что коли она сего не зрѣбитъ, то Англія буде змушена се зрѣити, чтобы вышеретити Францию. Коли оттакъ Англія дѣйстно заняла мѣста Зойла и Бербера, то Манчани бувъ спонуканый выступити въ справѣ заняты мѣста Зулѣ. Капитанъ Гвалтеріо получивъ въ сѣй цѣли розказъ выступити на червоне море.

Сполученій державы. Минушого четверга мали отбутися въ Сполученыхъ Державѣхъ властивы выборы будущего президента. Поля установъ законѣвъ конституциіныхъ маотъ выборѣвъ избраны загаломъ жители въ передъ тремя недѣлями зъ рѣжныхъ провинциі отдати свои голоса на кандидатѣ. Головы сѣ приходять запечатаній до Вашингтону, де ихъ прачуть зъ великою берегливостію. Доперва въ першу середу мѣсяця лютого на торжественномъ зѣбданію, на котромъ збираютя разомъ сенатъ и конгрессъ, розпечатуются писема, въ котрыхъ поданій голоса выборѣвъ а оттакъ слѣдуе оголошенье нового президента.

НОВИНКИ.

— Загалній зборъ Товариства русникъ женщинъ въ Станиславѣвъ отбудутся дня 8 н. ст. грудня 1884 о 2 годнѣ по полудни въ хатѣ Руской читальни, Ринюкъ ч. 6, I поверхъ.

— Загалній рѣчний зѣбрь членѣвъ товариства „Рускихъ Дамъ“ у Львовѣ отбудеся въ недѣлю дня 2 (14) грудня въ канцеларіи Станиславского Института. На порядку дневнѣмъ: 1) Справозданье уступающего Выдѣлу зъ дѣяльности въ минувшѣмъ роцѣ; 2) выборъ председателки, секретарки и Выдѣлу; 3) внесеня членѣвъ. — Отъ Выдѣлу товариства „Рускихъ Дамъ“ у Львовѣ.

— Выдѣлу „Кружка правникѣвъ“ зарушеу всехъ товариштѣвъ на загалній Зборъ, котры отбудутся въ недѣлю дня 7 л. грудня о гол. 3 зъ полудня на уппернотетѣ въ сали V. съ слѣдующою програмою: 1) Вотупне слово. 2) Справозданье зъ стану библіотеки. 3) Справозданье касове. 4) Выборъ нового выдѣлу и комисіи шконтручючихъ. 5) Справа выданнѣства скрапнѣвъ. 6) Отчитъ: „Про институтію судѣвъ присяжныхъ въ историчномъ ея розвоку“ — отчитаетъ т. К. Д. — Отъ Выдѣлу. — Фондъ вдовичо-сирѣтскій Львовской архіепархіи вымовивъ дня 2 л. грудня, въ мыслъ ухвали послѣднего загалного зѣбору отиоручивѣвъ денациональныхъ, 85.000 зр. зложеныхъ на книжочкахъ щадничныхъ „Ощого рѣвночнѣ-кредитового Завѣ-

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

Порцеляны, Скла и товарѣвъ мѣшаныхъ

У Львовѣ, улица Трибунальска ч. 6.

Заложены въ роцѣ 1845.

и оручае МУШЛЪ

(КОНХИ) морскій, натуральнй до паштетѣвъ мозку, и т. д.

1243

12 штукъ 2 зр.

2-2

Pain-Expeller съ „КОТВОЮ“! Знаменитыи наследки осяганіи отъ майже двадцати лѣтъ за помощью сего дозвѣденнаго средства домового въ недугахъ гостцевыхъ, ревматичныхъ и т. д., даютъ достаточну поруку, що жадеиъ хорый, котрый въ наследокъ сего гадки возьмесе за се выпробоване средство, не буде сего жалувати. Правдивый Pain-Expeller съ котвою становитъ иныиъ же необходимый артикулъ майже каждой аптеки домовою, на що и зовьсьмъ заслуга своєю пожиточностею въ житю щоденномъ. Цѣна сего выробу естъ дуже умѣренна имено 40 або 70 кр. за флашку отповѣдно до величины. Получити его можна у всѣхъ аптекахъ краевыхъ. Щобъ не датисе обманутіи подроблюванями, треба при закупкѣ докладно дивитисе на те, чи коробка естъ заосмотрена фабричнымъ знакомъ „червоною котвою“.

Ф. Ад. Рихтеръ и Сп.

ц. к. доставецъ придворный и властитель аптеки у Вѣдн.

Центральный складъ на Австрію:

Дра Рихтера аптека подъ „Золотымъ Львомъ“ въ Прагѣ 1, Niklasplatz 7.

Руско-Украиньскои Библиотеки

выдаваной п. Евгениемъ Олесницкимъ, томикъ I — „Запорожцѣ“, оповѣданье Ивана Левицкого (Нечуя) — выйшовъ же зъ печати и продасея по 10 кр. Выданье дуже гарне. Набути можна въ книгарни Лукашевича (площадь Маріацка) и у наклады (ул. Словацкого ч. 6) у Львовѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

1009 (118-?)

поруцае

Порошокъ дамскій парискій по 50 кр., Lohse'a по 80 кр., Ravissante'a по 60 кр. и власного выробу по 40 кр.

АЦЕНДА

австро-француске товариство убезпечень отъ элементарныхъ шкодъ и припадковъ.

австро-француске товариство убезпечень на ренты и житье.

ДИРЕКЦІЯ

Вѣдень I, Wipplingerstrasse, 43.

Акційный капиталъ:

2,400,000 зр. въ золотѣ. || 2,400,000 зр. въ золотѣ.

концессіоноване декретомъ ц. к. министерства внутршнихъ дѣлъ зъ дня 21 цвѣтня 1882 р. п. 3961.

Убезпечаетъ: церкви, школы, приходскіи, громадскіи и сельскіи будынки отъ огню, збѣжье отъ огню и граду.

Выплатей шкоды за роцъ 1883 выносятъ 2,992,952 зр. 02 кр.

Узысканіи преміи за роцъ 1883 выносятъ 5,317,544 зр. 64 кр.

Уплачена 5% провизія Народному Домуи Заступни. у Львовѣ отъ рускихъ полицей выносятъ 10,000 зр.

Убезпечаетъ на житье людей у всѣхъ возможныхъ комбинаціяхъ, якъ: на случай смерти, пережити, на ренты и посаги подъ дуже корыстными и приступными условиями.

1220 4-5

Убезпечена принимаютъ: Заступництво у Львовѣ и численнй Агентуры по провинціи.

Вп. п. ПАВЛУ ЛЕВИЦКОМУ въ Добрачинѣ пов. Сональскаго складае Комитетъ парохіальный въ Бобятынѣ повну признательность за точне и хороше переведенье будовы всѣхъ новыхъ будынкѣвъ приходскихъ, поручаючи сего Вп. пана всѣмъ для подобнаго рода предприниманъ. Предсѣдатель Комитету парохіального.

Ежилянъ Кришчакій.

Bartnictwo

czyli hodowla pszczoł dla zysku, oparta na nauce i wielostronnem doświadczeniu papisał

Dr. T. Ciesielski

выиде въ шестимѣсячныхъ зошитѣхъ въ 28 до 30 аркушѣвъ друку съ 200 дереворытами.

Теперь выйшовъ же зошитъ I, котрый коштуе 60 крейцарѣвъ.

Въ дорожѣхъ предлаты коштуе цѣла праца 3 зр. — Цѣна книгарка буде значно подвышена. Листа пренумераторѣвъ буде оголошена въ послѣднѣмъ зошитѣ. Грошѣ належитъ присылати подъ адресою: Administracya Bartnika, Lwów. (8-10)

1248 3-5

Квиты поборовіи на

ЛОСЫ МѢСТА КРАКОВА

голова выграна

ЗР. 25.000

наименша выграна зр. 30

Тягненье вже 2 сѣчня

Щобы такъ пожаданіи и певнй

ЛОСЫ КРАЄВІЙ

якъ наибльше розповсюднати, продаю такъ довго якъ довго выстае запасъ поодиновй лосы въ 11 мѣсячныхъ сплатахъ по 2 зр. три " въ 24 " " по 3 зр. пять " въ 24 " " по 5 зр.

Вже по уплатѣ первой раты належатъ всѣ выграніи до купившого.

За готѣвку по курсѣ дневномъ.

По поводу надходящего тягненя, прошу о якъ найскорше замоленье. При замоленьяхъ зъ провинціи — найвыгодѣйше почтовыми переказомъ — прошу такожъ о 15 кр. за оплату пересылки квиту побороваго долучати. Послѣлаты почтѣвъ за дорогй

Августъ Шеленбергъ

Домъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белей.

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА

500.000

марокъ

яко наибольшу выграну подае въ найщасливѣмъ случаю найновѣйша, велика, державною Гамбурга загварантована лотерія грошева.

Специально же:

- 1 Премія à М. 300000
- 1 выгр. à М. 200000
- 2 выгр. à М. 100000
- 1 выгр. à М. 90000
- 1 выгр. à М. 80000
- 2 выгр. à М. 70000
- 1 выгр. à М. 60000
- 2 выгр. à М. 50000
- 1 выгр. à М. 30000
- 5 выгр. à М. 20000
- 3 выгр. à М. 15000
- 26 выгр. à М. 10000
- 56 выгр. à М. 5000
- 106 выгр. à М. 3000
- 253 выгр. à М. 2000
- 6 выгр. à М. 1500
- 515 выгр. à М. 1000
- 1036 выгр. à М. 500
- 29020 выгр. à М. 145
- 19463 выгр. à М. 200, 150,
- 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Разомъ 50,500 выграныхъ, а кромъ того ще одна премія, прийдуть въ семи классахъ певно до порѣшеня.

1219 4-4

Найновѣйша велика, высокимъ правительствомъ державнымъ загварантована лотерія грошева содержитъ 100000 лосѣвъ, зъ котрыхъ 50,500 лосѣвъ, отже больше якъ половина будуть выгратисе одинъ по другѣмъ въ семи классахъ съ стоячими тутъ побѣдъ выграными; цѣльнй капиталъ, що мае выласовуватисе, выноситъ

9,290.100 МАРОКЪ.

Черезъ богатство выграныхъ, малючихъ выласовуватисе въ сѣбѣ великой лотеріи грошевои, якъ такожъ черезъ наибольшу можливу гварантію и точну выплату выграныхъ тѣшитися лотерія ся вводи великою прихильностею. Школа поставленя плану управленя всею особно до сего назначена генеральна дирекція а державна надзору плѣе предпринятъ.

Особлива вѣдомость сего лотеріи грошевои лежить въ ем корыстномъ урядженю, що все 50,500 выграныхъ марокъ вже певно рѣшитисе въ нѣлькихъ мѣсяцахъ а имено въ семи классахъ.

Головна выграна первой класи выноситъ 50,000 марокъ, збольшасея оттакъ въ другой класѣ на 60,000, въ третей на 70,000, въ четвертой на 80,000, въ пятой на 90,000, въ шестой на 100,000, а въ семой евентуально на 500,000, спеціально же на 300,000, 200,000 марокъ и такъ дальше.

Продажъ оригинальныхъ лосѣвъ сего грошевои лотеріи повѣрено обомъ подписанымъ домамъ торговельнымъ а всѣ тѣ, що хотять взяти участь въ закупкѣ оригинальныхъ лосѣвъ, звалютъ съ своимъ замоленьемъ отпестисе просто до одного зъ нихъ.

Поважныхъ замоленьяхъ просимо, щобы припадочий сумы залучали при замоленьяхъ въ австр. банкнотахъ або марнахъ почтовыхъ. Можна такожъ посылати грошѣ наказнами почтовыми, на бажанье выконуются такожъ припорученя за посѣлатою.

На тягненье выграной первой класи, котре дѣя 10 и 11 гудня отбудеся, коштуе

1 цѣльнй лосѣ оригинальнй зр. а. в. 3.50 кр.

1 половина лосу оригинальнй зр. а. в. 1.75 кр.

1 четверть лосу оригинальнй зр. а. в. 0.90 кр.

Каждый получатъ на руку оригинальнй лосѣ заосмотреный гербомъ державнымъ а равночасно и урядовый плянъ лосованя, зъ котрого можна доведатисе все близше, тягненье выграныхъ, дату тягненя и вкладки рѣшыхъ класѣ. Заразъ по тягненю получатъ каждый участникъ урядову, державнымъ гербомъ заосмотрену листу выграныхъ, котра подае точно выграніи а взглядно числа, котры выграты. Выплата выграныхъ сѣдѣе послѣ плянѣ ретельно и подъ гварантіею державы. Наколѣ-бъ нежданно подучителени не годився плянъ лосованя, то мы радъ готовй недогбай лосы передъ тягненьемъ назадъ взяти и отдати подучену за нихъ суму. На бажанье выслаютисе урядовй плянъ лосованя на передъ даромъ. Позаякъ мы сподѣваемся до сего нового тягненя выграныхъ численныхъ поручень, то просимо, щобы всѣ замоленья можна съ всею старанностею выконати, присылати намъ тя-жо якъ найскорше на каждый случай одакожъ передъ

10 гудня 1884

просто до одного зъ подписаныхъ тутъ голловныхъ бюѣ лотерійныхъ.

M. Stein

Steinweg 5 HAMBURG.

Valentin & Co.

Königsstrasse 36-38 HAMBURG.

Каждый мае у насъ ту корысть, що получатъ оригинальнй лосѣ безъ посредничства и подричьковъ и для того получатъ каждый не лишь урядовй листъ выграныхъ въ найкорыстномъ можливѣмъ часѣ до тягненю и безъ пригядуваня, але такожъ и оригинальнй лосѣ засѣдѣ по назначеныхъ послѣ плянѣ цѣнахъ безъ якогъ небудъ выдѣлжж.

Тягненье выграной первой класи урядово установлено на 10 и 11 гудня сего року.

3ъ друка

(измѣненнаго)

Loteria п. п. к. Университета